

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Magistris Palmario & Ricardo Canonicis Lucanis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

ABBATI ET CONVENTUI
monasterij sancte Mariae de Carraxeto
Cisterciensis ordinis.

Epist. 176.
Confirmat
concessionem
Regis Legio-
nensis.

Carissimus in Christo filius noster A. Rex Legionensis illustris suis nobis literis intimavit quod cum castrum de Ventosa, ex parte in possessionibus monasterij vestri situm, quod desertum fuerat ab antiquo, reaedificare ac in eodem populum congregare cepisset, idem attendens quod castro populato praedicto, tam vos quam alia loca religiosa vicina & villae nihilominus adjacentes ex eo paterentur non modicam laesionem, poenitentia ductus, destitit ab incepto, vobis & aliis locis religiosis ac adjacentibus villis concedens ne unquam in posterum ibidem populus collocetur, super hoc vobis & aliis fieri faciens publicum instrumentum. Qui etiam nobis humiliter supplicavit ut ad stabilitatem perpetuam concessionem ipsius apostolico dignemur munimine roborare. Nos igitur paci & quieti monasterij vestri providere volentes, ac devotionem regiam commendantes, concessionem eandem ad perpetui roboris firmitatem auctoritate apostolica confirmamus & praesentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergo &c. nostrae confirmationis infringere vel ei &c. usque incursum. Datum Laterani vi. Kal. Novembris, anno tertio decimo.

ADVLPHO QVONDAM
Coloniensi Archiepiscopo.

Epist. 177
Conceduntur
ei quaedam gra-
tiae.
Vide lib. 10.
epist. 19. & lib.
11. epist. 88. &
lib. de negotio
imper. epist. 9.
11. 16. 39. 55.
67. 80. 100.
112. 115. 116.
117. 144. 165.

AD hoc exemplaria caelestis imaginis in divinis voluminibus sunt descripta ut ea non solum venerari curemus, sed etiam imitari, non tam auditores verborum quam rerum factores effecti: quia non auditores legis, sed factores, iusti sunt apud Deum. Sacra quippe scriptura docente didicimus quod in arca foederis Domini cum tabulis legis virga continebatur & manna: quoniam in pectore summi Pontificis, quod per arcam foederis designatur, cum scientia legis divinae debet virga correctionis & manna dulcedinis contineri, ut sciat vulneribus sauciati oleum infundere super vinum, & quem novit ex rigore percutere, sciat etiam ex benignitate sanare, humiliando superbos, & humiles erigendo. Hinc est igitur quod licet in eo non parum deliqueris quod sine nostra licentia speciali, quin etiam contra nostram prohibitionem expressam, Ottone dimisso, adhæsisti Philippo, quia tamen impositam tibi propter hanc culpam a sede apostolica dis-

ciplinam patienter hactenus & humiliter supportasti, dignam pro meritis poenitentiam peragendo, ac per hoc quod idem Otto contra nos indignè se gerit, qui cum toto conamine studium promovere, validissime praesumatur quod etiam contra te indignè se gessit, qui promotionis ipsius inter homines fueras prima causa, post rigorem iustitiae tibi rorem misericordiae instillare volentes, fraternitati tuae auctoritate praesentium indulgenus ut cum de mandato nostro non fueris a pontificali ordine degradatus, sed ab officio tantum pontificali remotus, liceat tibi cum pontificalibus celebrare, palleo duntaxat excepto, & ex permissione Pontificis vel Abbatis in cujus dioecesi vel cenobio fueris constitutus, Clericos vel monachos tibi canonicè praesentatos ad minores ordines promoveri, benedicere vestes, & vasa sacrare. In quibus omnibus illam te custodire volumus honestatem & modestiam adhibere ut scandalum evitando sic interdum prodesse possis aliquibus ut nullis omnino velis obesse. Ad haec etiam tibi concedimus ut si citra curam pontificali officij evocatus fueris ad aliquam ecclesiasticam dignitatem, licenter illam assumes, sed si ad praesulatum fueris postulatus, illum suscipere non praesumas nisi de alia Romani Pontificis indulgentia speciali, qui super hoc suo discreto consilio providebit quod viderit expedire. Tu ergo talem te studeas in omnibus exhibere ut gratiae tibi factae aut etiam faciendae non reddaris ingratus, sed ad haec & alia forte majora dignus & idoneus comproberis. Nulli ergo &c. nostrae concessionis &c. Si quis autem &c. usque incursum. Datum Laterani 11. Idus Novembris, anno tertio decimo.

MAGISTRIS PALMARIO
& Ricardo Canonicis Lucani.

Inter dilectos filios Plebanum & Clericos de villa Basilica ex una parte ac forensium Presbyterum Lucanæ dioecesis ex altera super Ecclesia sancti Genesij de Borellio dudum quaestione suborta, cum dilecti filij Prior & magister Zenobius Subdiaconus noster Canonicus sancti Fridiani Lucani de nostro eam examinaissent mandato, tandem de meritis ipsius sufficienter instructi, electionem rectoris ipsius Ecclesiae, cum aliis quae in eorum sententia continentur, plebi supra dictae villae adjudicare citrarunt, dictum Presbyterum ab eadem sententialiter removens. Qui cum ab eorum sententia nostram audientiam appel-

luntate fecerunt, sicut providè facta est, & vos eam justè ac pacificè obtinetis, vobis & per vos Ecclesiis vestris auctoritate apostolica confirmamus & præsentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergo &c. nostræ confirmationis &c. Si quis autem &c. usque incursum. Datum Laterani xii. Kal. Ianuarij, anno tertio decimo.

S. G. *POTESTATI, CONSILIARIIS,*
& *universo populo Pisanis.*

Epist. 291.
De Ottoni Im-
peratori ex-
communicato
dante favore.

PER vestras nobis litteras intimastis quòd cum sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ in omnibus & per omnia fidelissimi extiteritis hætenus, & illæsa modis omnibus servaveritis jura ejus, credere non debimus quòd apostolicæ sedis jura velletis, sicut nec convenit, usurpare, ad cujus honorem atque profectus tanto vos decet intendere quanto civitas vestra per eam majora dinoscitur commoda recepisse, adicientes quòd mirari non debimus vel moveri si nobilem virum Marchionem Calaritanum, quem ad jurisdictionem diximus apostolicam pertinere, super quæstionibus quæ pro parte communitatis vel specialium personarum contra ipsum plerunque moventur, ad examen nostrorum [non] permisistis iudicium evocari. Nam idem Marchio, cum vester civis existat, & de vestra sit civitate, in qua domicilium obtinet, oriundus, & pater ac avus ejus vestri concives extiterint, super quibusdam conventionibus quas cum plerisque vestris civibus Pisis fecit, fori præscriptione nequaquam opposita, nec aliquo privilegio allegato, coram vestra civitatis iudicibus voluntariè suscepit iudicium sicut civis, & lite postea contestata, sponte subivit calumniæ juramentum, ita quòd mutuis interrogationibus & responsionibus interpositis, aliquatenus habuit dicta causa processum. Vnde cum de jurisdictione Sardinie nulla fuerit quæstio ab ipsius Marchionis parte tractata, & non suum iudicem quisque suum faciat ejus spontè iudicium subeundo, non est verisimile quòd coactus extiterit sub veitrorum examine iudicium super aliquibus quæstionibus respondere: propter quod juxta quod scripsimus non creditis nos scripsisse, si quæ præmissa sunt ad nostram notitiam pervenissent. Cum itaque de nostra misericordia, sicut filij & famuli fidelissimi, super his omnibus confidere vos dicatis, nobis humiliter supplicastis ut aures nostras vestris precibus inclinantes, super his quæ venerabili fratri nostro Florentino Episcopo super factò di-
Tom. II.

cti Marchionis injunximus, vobis & civitati vestra dignaremur taliter providere quòd in excommunicationis sententiam incidere non possetis, & promptissimos vos semper inveniremus ad nostra mandata & beneplacita exequenda. Ex his itaque, quod gaudentes referimus, si dictis facta respondeant, intelleximus evidenter quòd beneficiorum apostolicæ sedis esse non vultis ingrati, nec jurisdictionem vobis in Sardiniam vindicare, seu etiam excommunicationis sententia innodari. Verum si proposito illi duxeritis insistendum ut contra nos & Romanam Ecclesiam Ottoni dicto Imperatori excommunicato & maledicto, qui qualem post factum benefactoribus suis vicem rependat opera manifestant, impenderit auxilium ad regnum Sicilia occupandum, nec ingratitude vitium neque pœnam ob hoc contra vos & civitatem vestram statutam nec etiam excommunicationis sententiam possitis proculdubio evitare. Quocirca devotionem vestram rogamus attentius & monemus, per apostolica vobis scripta mandantes quatenus tam saluti vestra quam famæ necnon etiam utilitatibus vestris providè consulentes, taliter in devotione Romanæ Ecclesiæ persistere studeatis, ab ejusdem excommunicati vos auxilio subrahendo, à cujus fidelitate jam estis per censuram canonicam & denuntiationem apostolicam absoluti, ut nec notam ingratitude nec excommunicationis sententiam seu pœnam aliam incurratis. Nos enim non mutamus, sed roboramus sententiam quam per alias vobis litteras fecimus intimari. Super eo verò pro quo nobis humiliter supplicastis, ut providere vobis super mandato quòd dicto Episcopo fecimus dignaremur, ita duximus providendum, quòd eidem Episcopo nostris damus litteris in mandatis ut audiat super excusationibus vestris & his quæ proposita fuerint ex adverso quæ utraque pars duxerit proponenda, & illa nobis, dummodo interim vos contra mandatum nostrum minimè procedatis, fideliter intimare procuret; ut utriusque partis rationibus intellectis, quòd statuendum fuerit statuamus. Illud autem pro certo noveritis, quia sicut jurisdictionem nostram nobis subtrahi nolumus, ita rationem vestram vobis volumus conservari, ne fortè, quòd absit, inde nascantur injuriæ unde jura nascuntur. Datum Laterani xi. Kalend. Ianuarij, anno tertio decimo.

Scriptum est super hoc Episcopo Florentino in eundem ferè modum ut in alia usque in st-
Rrr